

دریافت مقاله: ۱۳۹۵/۰۴/۳۰

پذیرش مقاله: ۱۳۹۶/۰۵/۱۳

فصلنامه مدیریت نظامی

سال هفدهم، شماره ۱، بهار ۱۳۹۶

صفحه ۱۳۱-۱۴۷

اثربخشی مشاوره گروهی کوتاه‌مدت با رویکرد را حل محور بر سازگاری سربازان وظیفه آسایشگاه بخواب

مسلم ایران‌مهر^۱

چکیده

از جمله مشکلاتی که گریبانگیر مسئولان امر در خدمت سربازی می‌باشد، ناسازگاری برخی از سربازان است. مشاوره گروهی را حل محور از جمله رویکردهای جدید است که به دلایلی همچون ساده بودن، کوتاه‌مدت بودن و تأکید بر شناخت افراد، کاربرد آن در محیط‌های نظامی و سربازی که آموزش و حتی زندگی افراد به صورت گروهی است، مقرن به صرفه است. بنابراین هدف از این پژوهش «بررسی اثربخشی مشاوره گروهی را حل محور بر سازگاری سربازان وظیفه آسایشگاه بخواب» بود. روش پژوهش حاضر آزمایشی و با استفاده از طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه گواه بود. جامعه آماری کلیه سربازان آسایشگاه بخواب قرارگاه سربازی ستاد نیروی هوایی در سال ۱۳۹۴ بودند. نمونه پژوهش تعداد ۲۸ نفر از سربازان آسایشگاه بخواب بودند که بر مبنای نتایج آزمون سازگاری نمره آن‌ها پایین‌تر از حد میانگین بود و داوطلب شرکت در این پژوهش بودند. این تعداد به صورت تصادفی ساده در دو گروه آزمایش و گواه قرار گرفتند. ابزار پژوهش پرسشنامه سازگاری ۶۰ ماده‌ای سینحا و سینگ (۱۹۹۷) بود. ده جلسه ۸۰ دقیقه‌ای مشاوره گروهی را حل محور با گروه آزمایش تشکیل شد. نتایج به دست آمده نشان دهنده این است که مشاوره گروهی را حل محور به طور معناداری موجب افزایش سازگاری کلی، اجتماعی، عاطفی و آموزشی سربازان وظیفه آسایشگاه بخواب می‌شود. ولی در مورد سازگاری آموزشی این تأثیر در جهت مثبت معنادار نیست. با توجه به یافته‌های پژوهش، می‌توان نتیجه گرفت که مشاوره گروهی را حل محور در افزایش سازگاری سربازان وظیفه مؤثر است و از این رویکرد می‌توان برای کاهش ناسازگاری سربازان وظیفه استفاده نمود.

واژه‌های کلیدی: رویکرد را حل محور، مشاوره گروهی را حل محور، سازگاری، سربازان وظیفه، خدمت سربازی

۱. کارشناسی ارشد مشاوره مدرسه، دانشگاه علامه طباطبائی (نویسنده مسئول)، ☐

m.iranmehr931@atu.ac.ir

مقدمه

دوران جوانی از جمله دوران پرالتهاب زندگی هر فرد محسوب می‌شود. به طور معمول افراد در این دوره به علت‌های مختلف از جمله ازدواج، انتخاب شغل، قبولی در دانشگاه، اعزام به خدمت سربازی و مواردی از این قبیل از خانواده مبدأً جدا می‌شوند و با وارد شدن به محیطی جدید، برای اولین بار حس استقلال را تجربه می‌کنند. این تجربه به خاطر تفاوت چشمگیر آن با تجارب گذشته برای افراد تجربه منحصر به فرد و جدیدی محسوب می‌شود؛ زیرا تا قبل از این، فرد در کانون خانواده بود، ولی اکنون وارد محیط جدیدی می‌شود که بایستی خود به تنها‌یی زندگی تازه خود را اداره کند. از جمله این محیط‌ها، که افراد زندگی جدیدی را در آن آغاز می‌کنند، دوران خدمت سربازی است. در کشور ایران خدمت سربازی در حدود دو سال است و پسرها ملزم به طی این دوره هستند. وقتی یک جوان وارد خدمت سربازی می‌شود، صفات و خصلت‌هایی، ویژه خود دارد، اما پس از اتمام این دوره، بسیاری از آن صفات دچار تحول و دگرگونی می‌شوند. طبیعی است که یک جوان، متناسب با ویژگی‌های محیط خدمت خود، نگرش و شناخت و تفکرات متفاوتی نسبت به دوران پیش از سربازی پیدا می‌کند. با توجه به جنبه‌های مختلف دوران خدمت، این نگرش‌ها و تفکرات (اعم از مثبت و منفی)، در ابعاد روحی، تربیتی و اجتماعی یک جوان، خواهناخواه، تأثیر خواهند گذاشت (دانش‌فرد و ذاکری، ۱۳۹۱).

شرایط و ویژگی‌های خاصی که در محیط سربازی حاکم است از جمله شرایط پادگانی و نظامی بودن آن و سر و کار داشتن با انواع سلاح‌های گرم و لزوم آشنایی افراد با این سلاح‌ها و کاربرد و استفاده آن در موقع ضروری جهت ایجاد آمادگی برای دفاع از کشور در شرایط بحرانی و حفظ روحیه نظامی‌گری و تأکید بر انضباط و نظم، به طور معمول موجب تغییرات عمده‌ای در سربازان وظیفه می‌شود. برای مواجهه صحیح با این تغییرات لازم است این افراد از سطح سازگاری بهنگاری برخوردار باشند تا در برابر این تغییرات دچار آسیب نشوند.

سازگاری^۱ به تلاش‌های فرد برای مهار موقعیت‌های بالقوه استرس‌زا گفته می‌شود (لازاروس^۲ و فولکمن^۳، ۱۹۸۴؛ نقل از کلینک^۴، ۱۹۹۸) و روشی است که به وسیله آن فرد خود را با محیط

-
1. adjustment
 2. Lazarus, R. S.
 3. Folkman, S.
 4. Kleinke, C.

و محیط را با خود سازگار کرده و با این کار رشد می‌کند، همچنین عامل تقویت سلامت روانی و جسمانی تلقی شده و در انتخاب‌های مفید کمک می‌کند (Raiis^۱, ۲۰۰۱). پال^۲ (۲۰۰۴) معتقد است سازگاری مستلزم تغییر دادن و تغییر یافتن و تلاشی است برای مهار کردن تنش‌ها به شیوه‌های مؤثر. بدین ترتیب سازگاری، انطباق متواالی با تغییرات و ایجاد ارتباط بین فرد و محیط به نحوی که حداقل خویشن‌سازی را همراه با رفاه اجتماعی ضمن رعایت حقایق خارجی امکان‌پذیر سازد. سازگاری به معنی همنگ شدن با جماعت نیست، سازگاری به معنی شناخت این حقیقت است که هر فرد باید هدف‌های خود را با توجه به چهارچوب‌های اجتماعی و فرهنگی تعقیب نماید. سازگاری امری نسبی است و انسان‌ها با درجات مختلف به سازگاری دست می‌یابند (Rajرز^۳, ۱۹۷۸؛ نقل از والی پور، ۱۳۵۸). توانایی سازگاری در افراد تحت تأثیر عوامل گوناگونی قرار دارد. از جمله این عوامل شرایط فیزیکی محیط زندگی است (Sappington^۴, ۲۰۰۴؛ ترجمه حسین‌شاهی برواتی، ۱۳۸۴؛ Atkinison^۵, ۱۹۸۳؛ هیلگارد^۶, ۱۹۸۳؛ ترجمه براهنه، شاملو، گاهان، کریمی و هاشمیان، ۱۳۸۰).

محیط خدمت سربازی نیز، با توجه به شرایط خاص بسترهی که دارد و در بالا نیز برخی از این شرایط ذکر شد، ممکن است منجر به بروز برخی از واکنش‌های ناسازگارانه از سوی سربازان شود. بنابراین لزوم مشاوره و آگاهی‌بخشی در زمینه افزایش سازگاری سربازان، امری اجتناب‌ناپذیر است. یکی از رویکردهایی که در مشاوره با سربازان می‌توان به کار گرفت، «مشاوره راه حل محور^۷» است. رویکرد راه حل محور به علت داشتن ویژگی‌هایی همچون تأکیدهای شناختی، کوتاه‌مدت بودن و ارائه راه حل‌های سریع در عصر حاضر بسیار رواج دارد. این رویکرد افراد را تشویق می‌کند تا آن چیزهایی را که کارآیی دارند و مؤثر هستند، بیشتر انجام دهند (Nikouz^۸ و Shwartz^۹, ۲۰۰۹، ترجمه دهقانی، گنجوی، نجاریان، رسولی، زاده

1. Rice, P.
2. Paul, O.
3. Rogers, C. R.
4. Sappington, A.
5. Atkinson,R. C.
6. Atkinson, R. L.
7. Hilgard, E. R.
8. solution-focused counseling
9. Nichols, M.
10. Schwartz, L.

محمدی و طهماسبیان، ۱۳۹۳). لی^۱، گرین^۲ و رنسچلد^۳ (۱۹۹۹؛ نقل از بروزرسکی^۴، ۲۰۱۲)، معتقدند که مشاوره راه حل محور، گفتگویی درمانی بین مشاور و مراجع است که در آن مشاور سوال‌های هدفمندی را به منظور کمک به مراجع برای تفکر به گونه‌ای متفاوت درباره وضعیت خود و درگیر کردن او در فرایند ساختن راه حل، می‌پرسد. در این رویکرد کوشش می‌شود تا توجه مراجعان به زمانی جلب شود که به خوبی از عهده مشکلاتشان برمی‌آمداند. بدین ترتیب به آنها کمک می‌شود که مسائل را به گونه‌ای دیگر ببینند. هنر مشاوره راه حل محور فرایند کمک به مراجع است تا نه مشکلاتش را به صورت استثنای بینند، بلکه دریابد که همین استثنایات، خود، راه حل‌هایی هستند که آنها در خزانه خویش از قبل داشته‌اند. هدف در این مشاوره کمک به مراجع برای ساختن راه حل‌هایی برای حل مشکلات است. مشاور راه حل محور یک رویکرد مرکز بر آینده و هدف محور است. در این نوع درمان به جای علت‌یابی و بحث بر سر مشکلات و تبیین اینکه مشکلات فرد از کجا ناشی می‌شوند، به اهداف آینده و راه‌های رسیدن به این اهداف توجه می‌شود.

استیو دشازر به عنوان طراح اولیه رویکرد راه حل محور تلقی می‌شود؛ هرچند فردی همچون اینسو کیم برگ در طراحی، رشد و پیشرفت این رویکرد نقش بسزایی داشته است (ایران‌مهر، ۱۳۹۵).

مشاوره کوتاه‌مدت راه حل محور هم به صورت فردی و هم به صورت گروهی قابل اجرا است. در مشاوره با سربازان به دلایلی مانند گروهی زندگی کردن آن‌ها در آسایشگاه‌ها و صرفه‌جویی در زمان، ضرورت استفاده از مشاوره گروهی ایجاب می‌نماید. از این رو استفاده از مشاوره گروهی راه حل محور نسبت به مشاوره فردی راه حل محور، منطقی‌تر به نظر می‌رسد. در ادامه به مرور برخی از پژوهش‌های انجام شده در داخل و خارج از کشور پرداخته می‌شود.

در پژوهشی که صفرپور، فرجبخش شفیع‌آبادی و پاشاشریفی (۲۰۱۱) انجام دادند، نتایج آن نشان داد که مشاوره گروهی راه حل محور تأثیر قابل ملاحظه‌ای بر افزایش سازگاری اجتماعی نوجوانان یتیم داشته است. نتایج پژوهش دست‌باز، یونسی، مرادی و ابراهیمی (۱۳۹۳) مبنی بر

1. Lee, M. Y.
2. Greene, G. J.
3. Rheinscheld, J.
4. Brzezowski, K. M.

این است که مشاوره گروهی راه حل محور در بهبود میزان سازگاری کلی، عملکرد اجتماعی، عملکرد آموزشی و خودکارآمدی افراد مؤثر است. نتایج پژوهشی که اعتمادی، گیتی‌پسند و مرادی (۱۳۹۲) انجام دادند، حاکی از این است که مشاوره گروهی راه حل محور بر افزایش مهارت استدلال و کاهش پرخاشگری کلامی و فیزیکی مادران مؤثر است و تعارضات مادر-دختر را کاهش می‌دهد. نتایج پژوهش کرمی، نظری و زهراءکار (۱۳۹۲) نشان می‌دهد که مشاوره گروهی راه حل محور بر کاهش پرخاشگری کلامی، کاهش پرخاشگری فیزیکی و افزایش مهارت استدلال مؤثر است. در تحقیقی که مؤمنی جاوید، شعاع کاظمی و پورشهریاری (۱۳۹۴) انجام دادند، به این نتیجه رسیدند که مشاوره گروهی با رویکرد بین فردی، در بهبود روابط زناشویی مادران آسیب‌دیده از بی‌وفایی و خیانت‌های جنسی و بهبود ارتباط کلامی آن‌ها تأثیر دارد. نتایج تحقیق امیری، کارشکی و اصغری (۱۳۹۳) بر تأثیر مشاوره گروهی راه حل محور در افزایش سلامت عمومی افراد و تأثیر معنادار آن بر کاهش افسردگی و اضطراب افراد دلالت دارد. نتایج پژوهش دشتی‌زاده، ساجدی، نظری، داورنیا و شاکرمی (۱۳۹۴) نشان داد که درمان کوتاه‌مدت راه حل محور بر کاهش افسردگی زنان مؤثر است.

مکبرایر^۱ و چیبارو^۲ (۲۰۱۳) در پژوهشی نشان دادند که مشاوره کوتاه‌مدت راه حل محور برای کار با دانش‌آموزان مدارس متوسطه، جهت دستیابی به اهداف و به تبع آن هویت‌یابی، نقش بسزایی دارد. پاکروسنیس^۳ و سیپوکین^۴ (۲۰۱۳) در تحقیقی نشان دادند که درمان کوتاه‌مدت راه حل محور در درمان مشکلات رفتاری در بین نوجوانان مفید و مؤثر است. همچنین جوانمیری، کیمیابی و قنباری (۲۰۱۳) در پژوهشی فنون درمان راه حل محور کوتاه‌مدت را با هدف کاهش افسردگی دختران نوجوان به کار برندند که نتایج این پژوهش تأثیر این روش را در کاهش افسردگی آنها مثبت گزارش داد. ردی^۵، سیرومورسی^۶، ویجايلکشمی^۷ و حمزا^۸ (۲۰۱۵) در پژوهش خود، به بررسی تأثیر درمان کوتاه‌مدت راه حل محور در بهبود علائم

-
1. Mcbrayer, R. H.
 2. Chibbaro, J. S.
 3. Pakrosinis, R.
 4. Cepukiene, V.
 5. Reddy, P. D.
 6. Thirumoorthy, A.
 7. Vijayalakshmi, P.
 8. Hamza, M. A.

افسردگی یک دختر نوجوان با علائم افسردگی متوسط پرداختند و نشان دادند که پس از طی جلسات درمان کوتاه‌مدت راه حل محور، علائم افسردگی ببهود یافته است. برززووسکی (۲۰۱۲) در پژوهشی مبنی بر مؤثر بودن مشاوره راه حل محور در کنترل مناسب خشم به نتایج مثبتی دست یافت. نتایج تحقیقات اسپیلسباری^۱ (۲۰۱۲) در استفاده از رویکرد راه حل محور برای درمان افراد افسرده، حاکی از این بود که این رویکرد در کاهش افسردگی اثربخش می‌باشد. این رویکرد همچنین در مورد گروهی از افراد دارای ویژگی‌های فرهنگی و به طور عموم درمان جویان آسیایی، به خصوص آسیای غرب، سازگار بوده است. همچنین نتایج پژوهش کوئیک^۲ (۲۰۱۳) بیان می‌کند که درمان راه حل محور در کاهش اختلالات رفتاری مانند افسردگی و اضطراب مؤثر است.

همان‌طور که آشکار است، نتایج تحقیقات مختلف در داخل و خارج از کشور از اثربخشی مشاوره گروهی راه حل محور، پشتیبانی می‌کند. ولی با بررسی به عمل آمده، تاکنون تحقیقی در داخل کشور در مورد بررسی اثربخشی این رویکرد بر سازگاری سربازان وظیفه انجام نشده است. از طرفی سربازان وظیفه به دلیل تغییر ناگهانی محیط زندگی و ورود به یک محیط نظامی و رویارویی با شرایط خاصی که مختص به این بستر است که پیش‌تر نیز ذکر شد، ممکن است دچار ناسازگاری با محیط شوند. از سوی دیگر بر اساس گزارش‌های موجود، به نظر می‌رسد این ناسازگاری سربازان آسایشگاه بخواب را بیش‌تر از سایر سربازان هدف قرار داده است. از این رو برای انجام این پژوهش، مشاوره گروهی راه حل محور به عنوان متغیر مستقل و سازگاری سربازان وظیفه به عنوان متغیر وابسته در نظر گرفته شد. بنابراین، هدف این پژوهش «بررسی اثربخشی مشاوره گروهی کوتاه‌مدت با رویکرد راه حل محور بر سازگاری سربازان وظیفه آسایشگاه بخواب» می‌باشد. به همین منظور چهار فرضیه در ارتباط با سازگاری و مؤلفه‌های آن که عبارت‌اند از عملکرد اجتماعی، عاطفی و آموزشی، در نظر گرفته شد. فرضیه‌های تحقیق بدین شرح می‌باشند:

- ۱- مشاوره گروهی راه حل محور موجب افزایش سازگاری سربازان وظیفه آسایشگاه بخواب می‌شود؛

1. Spilsbury, G.
2. Quick, E. K.

-۲- مشاوره گروهی راه حل محور موجب افزایش عملکرد اجتماعی سربازان وظیفه آسایشگاه بخواب می‌شود؛

-۳- مشاوره گروهی راه حل محور موجب افزایش عملکرد عاطفی سربازان وظیفه آسایشگاه بخواب می‌شود؛

-۴- مشاوره گروهی راه حل محور موجب افزایش عملکرد آموزشی سربازان وظیفه آسایشگاه بخواب می‌شود.

روش‌شناسی پژوهش

روش پژوهش

روش پژوهش حاضر آزمایشی و با استفاده از طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه گواه بود.

جدول ۱: شمای طرح پژوهش

گروه‌ها	انتخاب تصادفی	پیش‌آزمون	متغیر مستقل	پس‌آزمون
آزمایش	R	T1	X	T2
گواه	R	T1	-	T2

جامعه آماری

جامعه آماری پژوهش کلیه سربازان آسایشگاه بخواب قرارگاه سربازی ستاد نیروی هوایی در سال ۱۳۹۴ بودند.

نمونه پژوهش

تعداد ۲۸ نفر از سربازان آسایشگاه بخواب که بر مبنای نتایج آزمون سازگاری نمره آن‌ها پایین‌تر از حد میانگین بود و داوطلب شرکت در این پژوهش بودند.

روش نمونه‌گیری

ابتدا یک آزمون اولیه سازگاری از کلیه سربازان آسایشگاه بخواب آسایشگاه مرکزی گرفته شد. سپس از بین سربازانی که نمره آن‌ها پایین‌تر از حد میانگین بود، تعداد ۲۸ نفر به صورت تصادفی

ساده انتخاب و به صورت تصادفی نیز در دو گروه ۱۴ نفره آزمایش و گواه جایگزین شدند.

ابزار پژوهش

برای سنجش میزان سازگاری سربازان وظیفه از پرسشنامه سازگاری سینحا^۱ و سینگ^۲ (۱۹۹۷) استفاده شد. این پرسشنامه دارای ۶۰ ماده است که افراد با سازگاری بهنجار را از افراد با سازگاری نابهنجار را در سازگاری کلی و سه حیطه جزئی اجتماعی، عاطفی و آموزشی از هم تفکیک می‌کند. ضریب پایایی این مقیاس را به روش دونیمه کردن برای کل مقیاس ۰/۹۵ و برای مقیاس‌های عاطفی ۰/۹۴، اجتماعی ۰/۹۳ و آموزشی ۰/۹۶ گزارش کرده‌اند (کرمی، ۱۳۸۲). این مقیاس در ایران توسط کرمی (۱۳۸۲) برگردان و روایی و پایایی آن نیز توسط او به دست آورده شد. ضریب پایایی این آزمون به روش بازآزمایی نیز برای کل آزمون ۰/۹۳ و برای خرده مقیاس‌های عاطفی، اجتماعی و آموزشی به ترتیب ۰/۹۶، ۰/۹۰ و ۰/۹۳ است.

روش اجرا

از مجموع شرکت‌کنندگان در پژوهش، دو گروه تشکیل شد، یکی گروه آزمایش و دیگری، گروه گواه. ابتدا یک پیش‌آزمون که در واقع پاسخ به مواد پرسشنامه سازگاری بود، از هر دو گروه گرفته شد. سپس با گروه آزمایش، ۱۰ جلسه ۸۰ دقیقه‌ای مشاوره گروهی راه حل محور به مدت ۱۰ هفته، هر هفته یک جلسه تشکیل شد. در طول این مدت گروه گواه هیچ گونه مداخله‌ای مبنی بر مشاوره گروهی دریافت نکرد. پس از پایان جلسات مشاوره گروهی و طی مدت دو هفته از آخرین جلسه، یک پس‌آزمون از دو گروه گرفته شد.

خلاصه جلسه‌های مداخله

جلسه اول: آشنایی اعضای گروه با یکدیگر، بیان قوانین گروه، بیان ملاحظات اخلاقی و رازداری، بیان مسائل مربوط به سازمان گروه، مدت جلسات و در نهایت از استفاده از فن «تکلیف نخستین جلسه»^۳ (دشازر، ۲۰۰۰) که بر اساس آن از اعضای گروه خواسته شد تا جلسه بعد خوب مشاهده کنند و ببینند از بین وقایعی که در زندگی آنها در جریان است، می‌خواهند کدامیک همچنان استمرار یابد.

1. Sinha, A. P.

2. Singh, R. P.

3. first-session task

جلسه دوم: بیان اصول مشاوره راه حل محور و فرایند مشاوره‌ای آن، آموزش اعضای گروه برای تعیین اهداف خود به صورت مثبت، ملموس و عینی.

جلسه سوم: بیان خلاصه‌ای از جلسات قبل به وسیله اعضا، پرداختن به احساسات اعضا نسبت به یکدیگر و نسبت به جلسه، پرداختن به تعارضات و حل آن‌ها، بحث و گفتگو پیرامون نقش زبان در تعاملات.

جلسه چهارم: پرداختن به مسائل مطرح شده در جلسه قبل به خاطر اهمیت آن، بحث و گفتگو پیرامون نقش زبان در تغییر و تأکید به اعضا در رابطه با تغییر زبان از صحبت از مشکل به صحبت از راه حل.

جلسه پنجم: بحث و گفتگوی گروهی پیرامون مشکلات و مسائل اعضا گروه و تعریف دقیق و مشخص اعضا از مشکلات‌شان، سپس به تبیین آن دسته از الگوهای رفتاری اعضا که در مواجهه شدن با مشکلات کارساز نبوده است، پرداخته شد و در نهایت از رهنمودهای شبه تلقینی مبنی بر اینکه تا دفعات بعد، هنگامی که با مشکل مواجه شدند، چه کار متفاوتی می‌توانند انجام دهند که به تغییرات سازنده منجر شود، استفاده شد.

جلسه ششم: بیان خلاصه‌ای از جلسات قبل از سوی اعضا گروه و بیان تجربیات اعضا از نحوه مواجه شدن با مشکلات‌شان، استفاده از «پرسش استثنا^۱» جهت کمک به اعضا برای یافتن استثنایات مثبت در زندگی‌شان و بر جسته نمودن این استثنایات.

جلسه هفتم: بحث و گفتگوی گروهی پیرامون سازگاری و مؤلفه‌های آن و نحوه مواجه و کنار آمدن با مشکلات با توجه به آموزه‌هایی که گروه در طول مدت جلسات فرا گرفته بود.

جلسه هشتم: کاربرد تکنیک «پرسش معجزه‌آسا»^۲ و «پرسش سازگاری»^۳ در مواجه با الگوهای رفتاری مخبر اعضا و تغییر از تمرکز بر مشکلات بر تمرکز بر راه حل‌ها در گروه، بر جسته کردن قابلیت‌ها.

1. exception question

2. miracle question

3. adjustment question

جلسه نهم: به احساسات اعضا نسبت به یکدیگر و نسبت به تغییراتی که در طول مدت جلسات برای آن‌ها روی داده بود، پرداخته شد. سپس به بازخوردگیری از اعضا در مورد رشد توانمندی‌ها و توانایی‌های آن‌ها در برابر مشکلات و نحوه سازگاری آن‌ها با مشکلات پرداخته شد. بخشی از جلسه نیز به ایجاد آمادگی در اعضاء برای پایان دادن به جلسات مشاوره گروهی، پرداخته شد.

جلسه دهم: در جلسه پایانی به مرور و جمع‌بندی جلسات قبل پرداخته شد. سپس اعضا از تغییراتی که در طول جلسات برای آن‌ها رخ داده بود، صحبت کردند. در پایان نیز اعضا گروه از یکدیگر خداحافظی نمودند و زمان اجرای پس‌آزمون برای دو هفته بعد تعیین شد.

یافته‌ها

داده‌های به دست آمده از این پژوهش بدین شرح ارائه می‌شود.

جدول ۲: میانگین و انحراف استاندارد گروه آزمایش و گروه کنترل در پیش‌آزمون و پس‌آزمون در متغیر سازگاری و هر یک از خرده‌مقیاس‌های آن

پس‌آزمون		پیش‌آزمون		گروه	
انحراف		انحراف			
استاندارد	میانگین	استاندارد	میانگین		
۲,۷	۶,۹	۴,۵	۹,۴	کنترل	سازگاری
۶,۹	۹,۲	۳,۲	۸,۹	آزمایش	اجتماعی
۲,۲	۴,۲	۲,۷	۸,۲	کنترل	سازگاری
۲,۹	۵,۹	۱,۸	۸,۷	آزمایش	عاطفی
۳,۲	۴,۵	۴	۹,۸	کنترل	سازگاری
۳,۳	۸,۸	۳,۸	۱۰,۴	آزمایش	آموزشی
۶,۵	۲۸,۱	۶,۷	۲۷,۴	کنترل	سازگاری
۵,۰۱	۳۲,۲	۵,۸	۲۷,۱	آزمایش	(کل)

در جدول ۲ میانگین و انحراف استاندارد در دو گروه آزمایش و در پیش‌آزمون و پس‌آزمون در متغیر سازگاری و هر یک از خرده‌مقیاس‌های آن ارائه شده است. مقایسه میانگین‌های دو

گروه آزمایش و کنترل نشان می‌دهد که میانگین پس‌آزمون گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل بالاتر است.

برای بررسی تأثیر مداخله از آزمون تحلیل کوواریانس چند متغیره استفاده شد که ابتدا باید پیش‌فرضهای برابری واریانس‌ها، همگنی شبیه رگرسیونی و توزیع نرمال بررسی شوند. برای بررسی همگونی واریانس دو گروه در مرحله پس‌آزمون، از آزمون همگونی واریانس‌های لوین استفاده شد. آزمون لوین محاسبه شده در مورد هیچ‌یک از متغیرهای مورد بررسی از لحاظ آماری معنی‌دار نبود [پس‌آزمون‌ها؛ شاخص کلی سازگاری ($P=0,2>0,05$)، مؤلفه سازگاری اجتماعی ($P=0,1>0,05$)، سازگاری عاطفی ($P=0,9>0,05$)، سازگاری آموزشی ($P=0,45>0,05$)]. بنابراین، در سطح پس‌آزمون مفروضه همگونی واریانس‌ها تأیید شد. آزمون همگونی ضرایب رگرسیون از طریق تعامل پیش‌آزمون سازگاری و خرده‌مقیاس‌هایش، با متغیر مستقل (روش درمان) در مرحله پس‌آزمون مورد بررسی قرار گرفت. تعامل این پیش‌آزمون‌ها با متغیر مستقل معنی‌دار نبوده و حاکی از همگونی ضرایب رگرسیون می‌باشد. این مفروضه در ارتباط با مرحله پس‌آزمون می‌باشد. [پس‌آزمون‌ها؛ سازگاری ($F=0,69>0,05$ ، $P=0,69$) و خرده‌مقیاس‌های سازگاری اجتماعی ($F=0,25>0,05$ ، $P=0,89$)، سازگاری عاطفی ($F=0,69>0,05$ ، $P=0,64$)، سازگاری آموزشی ($F=0,69>0,05$ ، $P=0,64$)]. بنابراین، مفروضه همگونی ضرایب رگرسیون تأیید شد و نیز نتایج آزمون کولموگروف اسمیرنوف نشان داد که در سه سطح آزمون توزیع داده‌ها طبیعی است، چون در هیچ‌کدام معنی‌دار نبود ($P>0,05$) و فرض صفر مبنی بر نرمال بودن توزیع تأیید می‌شود. با برقراری همه پیش‌فرضها حال به اجرای آزمون تحلیل کوواریانس چندمتغیره می‌پردازیم.

جدول ۳: اطلاعات مربوط به شاخص‌های اعتباری آزمون تحلیل کوواریانس چندمتغیری سازگاری

Eta	P	F	df خطا	df فرضیه	ارزش	آزمون	اثر
۰,۹۵	$P \leq 0,001$	۱۶۵,۸	۲۱	۳	۰,۹۶	پیلایی-بارتلت	گروه
۰,۹۵	$P \leq 0,001$	۱۶۵,۸	۲۱	۳	۰,۰۴	لامبدای ویلکز	
۰,۹۵	$P \leq 0,001$	۱۶۵,۸	۲۱	۳	۲۳/۳	اثر هتلینگ	
۰,۹۵	$P \leq 0,001$	۱۶۵,۸	۲۱	۳	۲۳/۳	بزرگ‌ترین ریشه روی	

در جدول ۳ آماره چندمتغیری مربوطه یعنی لامبایدی ویلکز در سطح اطمینان ۹۵ درصد ($\alpha=0,05$) معنی دار می باشد $[F(۳۲۱)=۱۶۵,۸ > ۰,۰۵]$ و $P<0,05$ و $[۷۲=۰,۹۵]$ ، بدین ترتیب، فرض صفر آماری رد و مشخص می شود که ترکیب خطی متغیرهای وابسته میزان پس آزمون ها پس از تعديل تفاوت های متغیر همپراش (پیش آزمون) سازگاری و مؤلفه های این متغیر مستقل، یعنی روش درمان تأثیر پذیرفته است (مرحله پس آزمون). بنابراین، نتیجه این است که تحلیل کوواریانس چندمتغیری به طور کلی معنی دار است؛ به عبارت دیگر نتایج تحلیل نشان می دهد که مشاوره گروهی راه حل محور بر ترکیب خطی متغیر وابسته (پس آزمون با زیر مقیاس هایشان) مؤثر بوده است و تفاوت میانگین های این دو گروه روی ترکیب خطی متغیر وابسته مذکور قبل اعتماد می باشد.

جدول ۴: نتایج تحلیل کوواریانس چندمتغیری برای مقایسه نمرات سازگاری و مؤلفه های آن در گروه آزمایش و کنترل

Eta	Sig	F	Ms	df	SS	سازگاری اجتماعی	گروه	آزمایش و کنترل
۰,۹۳	۰,۰۰۱	۳۱۶,۶	۴۴۸۷,۹	۱	۴۴۸۷,۹		گروه	
-	-	۱۴,۱	۹۱۵۶,۱	۲۳	۳۲۵,۹		خطا	
۰,۹۵	۰,۰۰۱	۴۹۰,۶	۹۱۵۶,۱	۱	۹۱۵۶,۱	سازگاری عاطفی	گروه	
-	-	۱۸,۶۶	۹۱۵۶,۱	۲۳	۴۲۹,۲		خطا	
۰,۹۲	۰,۰۰۱	۲۶۸,۶	۶۳۷۸,۹	۱	۶۳۷۸,۹	سازگاری آموزشی	گروه	
-	-	۲۳,۷	۶۳۷۸,۹	۲۳	۵۴۶,۱		خطا	
۰,۹۵	۰,۰۰۱	۴۹۴,۷	۵۸۸۲۹,۶	۱	۵۸۸۲۹,۶	سازگاری (کل)	گروه	
-	-	۱۱۸,۹	۵۸۸۲۹,۶	۲۳	۲۷۳۴,۸		خطا	

همان طور که در جدول ۴ مشاهده می شود، پس از تعديل نمرات پیش آزمون، میانگین های نمرات پس آزمون سازگاری (۱) $F=۴۹۴,۷$ و $P\leq 0,001$ ، مؤلفه های اجتماعی (۱) $F=۴۹۰,۶$ و $P\leq 0,001$ ، عاطفی (۱) $F=۲۶۸,۶$ و $P\leq 0,001$ ، سازگاری آموزشی (۱) $F=۲۳,۷$ و $P=0,001$ و گروه کنترل تفاوت وجود دارد. به عبارت دیگر با ۹۹ درصد اطمینان می توان گفت مشاوره گروهی راه حل محور بر سازگاری و هر یک از خرد های آن در سربازان مؤثر است.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از پژوهش حاضر بررسی اثربخشی مشاوره گروهی کوتاهمدت با رویکرد راه حل محور بر سازگاری سربازان وظیفه آسایشگاه به خواب بود. نتایج حاصل از تحلیل داده‌ها نشان‌دهنده این است که مشاوره گروهی راه حل محور به طور معناداری موجب افزایش سازگاری کلی، سازگاری اجتماعی و سازگاری عاطفی سربازان وظیفه آسایشگاه به خواب می‌شود. همچنین مشاوره گروهی راه حل محور بر سازگاری آموزشی سربازان وظیفه آسایشگاه به خواب نیز مؤثر است، ولی این تأثیر در جهت مثبت معنادار نیست. این یافته‌ها با نتایج تحقیقات سالاری فیض‌آباد (۱۳۸۶)، دست‌باز، یونسی، مرادی و ابراهیمی (۱۳۹۳)، ساندمان^۱ (۱۹۹۷)، والرستد^۲ و هایگینز^۳ (۲۰۰۰)، پال (۲۰۰۴)، کوکوران^۴ (۲۰۰۶)، کریمی (۲۰۰۹)، صفرپور، فرح‌بخش، شفیع‌آبادی و پاشاشریفی (۲۰۱۱) و آریپ^۵، یوسف^۶، جوسو^۷، سلیم^۸ و صمد^۹ (۲۰۱۱) هم خوانی دارد.

با توجه به تأیید چهار فرضیه تحقیق و نتایج حاصل شده، می‌توان گفت که سربازان شرکت‌کننده در جلسات گروهی به خوبی توانسته‌اند در جهت رشد سازگاری خود، رویارویی مناسب با مشکلات و تغییر راهکارهای ناکارآمد خود، گام بردارند. از جمله این موارد تغییر زبان شرکت‌کنندگان از صحبت از مشکل به صحبت از راه حل و در واقع نوعی مثبت‌اندیشی بود که عاملی مهم در سازگاری افراد محسوب می‌شود. طریقه گفتار افراد در ارتباطات و تعاملاتی که با دیگران برقرار می‌کنند، در بروز و عدم بروز تنש بسیار مهم است. فردی که گفتار مناسبی در تعاملاتش ندارد، بروز تنش را تشیدید می‌کند. همین بروز تنش در نهایت منجر به ایجاد ناسازگاری می‌شود. تغییر زبان به قدری مهم است که دشازر و برگ (۱۹۹۳) که از بنیان‌گذاران رویکرد راه حل محور هستند، در اهمیت آن می‌گویند: «زبان، جهان انسان را بنا می‌نهد و جهان انسان همه هستی را بنا می‌نهد». از تغییرات دیگر شرکت‌کنندگان در پژوهش این بود که یاد

1. Sundman, P.

2. Wallerstedt, C.

3. Higgins, P. G.

4. Corcoran, J.

5. Arip, M. A.

6. Yussoff, F. B.

7. Jusoh, A. J.

8. Salim

9. Samad, A.

گرفته بودند به جای درگیر شدن در مشکلات و غرق کردن خود در آن و استفاده از راهکارهای تکراری و ناکارآمد، به دنبال راهکارهای مفید و مؤثر باشند و از توانایی‌های بالقوه خود برای کنترل مناسب تنش‌ها و سازگاری بهتر با مسائل پیش رو، استفاده نمایند. بر همین اساس دشازر (۱۹۹۱) می‌گوید: «به نظر می‌رسد مشکلات به سادگی خود را حفظ و ابقاء می‌کنند و چون مراجعان مشکلات را همان‌طور که همیشه اتفاق می‌افتد، مجسم می‌کنند، آن قدر در مشکلات غرق می‌شوند که از دیدن راه حل‌هایی که درست در برابر آن‌ها قرار گرفته، غافل می‌مانند. بنابراین با تغییر دیدگاه مراجعان و تمرکز بیشتر بر راه حل‌ها زمینه مناسبی برای ایجاد تغییرات سازنده فراهم می‌شود.» کاربرد فنون مشاوره راه حل محور از جمله تکلیف نخستین جلسه، پرسش استثنای، پرسش معجزه‌آسا و پرسش سازگاری نیز تأثیر زیادی در تغییر مراجعان و سازگاری بیشتر آن‌ها داشته است.

نتایج مقایسه دو بازخوردی که در جلسات اولیه و جلسات پایانی گرفته شد نیز بر تأیید نکات بالا تکیه دارد. با توجه به این که در محیط‌های نظامی به طور معمول، آموزش به صورت گروهی و دسته‌جمعی ارائه می‌شود، مشاوره گروهی راه حل محور به خاطر ساده بودن، کوتاه‌مدت بودن و ارائه راه حل‌های سریع، می‌تواند در چنین محیطی بسیار مفید و مؤثر واقع شود. عدم سازگاری برخی از سربازان در محیط‌های نظامی، از مسائلی است که گریبانگیر مسئولان امر در نیروهای مسلح می‌باشد. در این رابطه پیشنهاد می‌شود از نتایج این پژوهش در جهت سازگاری بیشتر سربازان وظیفه استفاده شود. این پژوهش با محدودیت‌هایی نیز روبرو بود؛ از جمله این که چون این تحقیق در یک یگان نظامی انجام شد، مسئولان امر به علت رعایت مسائل حفاظتی، لیست کامل سربازان آسایشگاه‌بخواب را در اختیار محقق قرار ندادند و در نتیجه جامعه پژوهش شامل سربازانی بود که در آسایشگاه مرکزی آن یگان سکونت داشتند. از محدودیت‌های دیگر این تحقیق بنا بر دلایلی که گفته شد این بود که امکان انجام پیگیری وجود نداشت. از دیگر محدودیت‌های دیگر این تحقیق این است که اجازه ذکر نام یگان و مسئولان امر در انجام این پژوهش (مسئولین یگان) داده نشد. در پایان از کلیه عزیزانی که در انجام این پژوهش، محقق را یاری نمودند، تشکر و قدردانی می‌شود.

فهرست متابع

- اتکینسون، آر. ال. اتکینسون، آر. سی و هیلگارد، ای. آر (۱۹۸۳). زمینه روان‌شناسی، جلد دوم، ترجمه براہنی، محمد تقی؛ شاملو، سعید؛ گاهان، نیسان؛ کریمی، یوسف و هاشمیان، کیانوش (۱۳۸۰). تهران: رشد.
- اعتمادی، احمد. گیتی‌پسند، زهرا و مرادی، میترا (۱۳۹۲). اثربخشی درمان گروهی راه حل مدار بر کاهش تعارضات مادر- دختر در مادران. مشاوره و روان‌درمانی خانواده، ۳(۴)، ۵۶۵-۵۹۱.
- امیری، ابراهیم. کارشکی، حسین و اصغری، محسن (۱۳۹۳). اثربخشی مشاوره گروهی راه حل محور بر سلامت عمومی دانشآموزان پسر تک‌سرپرست مقطع متوسطه. روش‌ها و مدل‌های روان‌شناسی، ۴(۱۵)، ۳۷-۵۷.
- ایران‌مهر، مسلم (۱۳۹۵). مشاوره راه حل محور در مدرسه: راه حلی ساده و اثربخش. اولین کنگره ملی توانمندسازی جامعه در حوزه مشاوره، خانواده و تعلیم و تربیت اسلامی، مرکز توانمندسازی مهارت‌های فرهنگی و اجتماعی جامعه.
- دانش‌فرد، کرم‌اله و ذاکری، محمد (۱۳۹۱). بررسی تأثیر دوره‌های آموزش نظامی بر توانمندسازی روان‌شناسی سربازان تحت آموزش نزاجا. فصلنامه مدیریت نظامی، ۴۵(۱۲)، ۴۳-۶۲.
- دست‌باز، انور. یونسی، سید جلال. مرادی، امید و ابراهیمی، محمد (۱۳۹۳). اثربخشی مشاوره گروهی راه حل محور بر سازگاری و خودکارآمدی دانشآموزان پسر سال اول دبیرستان شهریار. دانش و پژوهش در روان‌شناسی کاربردی، ۱۵(۵۵)، ۹۰-۹۸.
- دشتی‌زاده، نسرین. ساجدی، هاله. نظری، علی‌محمد. داورنیا، رضا و شاکرمی، محمد (۱۳۹۴). اثربخشی درمان کوتاه‌مدت راه حل محور (SFBT) بر کاهش نشانگان افسردگی زنان. پرستاری و مامایی، ۴(۳)، ۶۷-۷۸.
- ساینگتون، ا. ای (۲۰۰۴). بهداشت روانی، ترجمه حمیدرضا حسین‌شاهی برواتی (۱۳۸۴). تهران: نشر روان.
- سالاری فیض‌آباد، (۱۳۸۶). بررسی تأثیر مشاوره گروهی راه حل محور بر کاهش فشار روانی و نشانگان آن در دانشآموزان دختر دبیرستانی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد راهنمایی و مشاوره، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران.
- کرمی، خبات. نظری، علی‌محمد و زهراکار، کیانوش (۱۳۹۲). اثربخشی مشاوره راه حل محور به شیوه گروهی بر کاهش تعارضات والد- فرزندی در نوجوانان. مشاوره کاربردی، ۳(۱)، ۷۷-۹۲.
- مؤمنی جاوید، مهرآور. شعاع کاظمی، مهرانگیز و پورشهریاری، مه‌سیما (۱۳۹۴). بررسی تأثیر مشاوره گروهی با رویکرد بین‌فردی بر بهبود روابط زناشویی مادران خیانت دیده. مطالعات روان‌شناسی،

نیکولز، مایکل. پی. شوارتز، ریچارد. سی (۲۰۰۹). خانواده‌درمانی (مفاهیم و روش‌ها)، ترجمه دهقانی، محسن؛ گنجوی، آناهیتا؛ نجاریان، فرزانه؛ رسولی، سمانه؛ زاده محمدی، علی؛ و طهماسبیان، کارینه (۱۳۹۳)، چاپ چهارم. تهران.

والی‌پور، ایرج (۱۳۵۸). روان‌شناسی سازگاری. تهران: وحید.

Arip, M. A., Yussoff, F. B., Jusoh, A. J., Salim, & Samad, A. (2011). The effectiveness of cognitive behavioral therapy (CBT) treatment group on self concept among adolescents. *International Journal of Humanities and Social Science*, 1(8), 113-122.

Brzezowski, K. M. (2012). *A solution-focused group treatment approach for individuals maladaptively expressing anger*. Doctoral Dissertation. Ohio: The Scoole of professional psycholohy wright stste university.

Corcoran, J. (2006). A Comparison group study of solution focused therapy versus "Treatment-as-Usual" for behavior problem in children. *Journal of Social Service Research*, 23- I:1- 69-81.

De Shazer, S. (1991). *Putting difference to work*. New York: Norton.

De Shazer, S. (2000). *Putting difference to work*. New York: Norton.

De Shazer, S., & Berg, I. K. (1993). Constructing solutions. *Family Therapy Networker*, 12, 42-43.

Javanmiri, L., Kimiae, S. A., & Ali Ghanbari, B. (2013). The Study of Solution-Focused Group Counseling in Decreasing Depression among Teenage Girls. *International Journal of Psychological Studies*, 5(1), 105. [Persian].

Karimi, R. (2009). *The effectiveness of the solution focused approach on reducing aggression in Iranian school children*. MSc Thesis, Esfahan University, Iran.

Kleinke, C. (1998). *Copingwith Life Challenges*. PacificGrove, CA: Brroks/ cole.

Kobasa, S. C., & Puccetti, M. C. (1983). personality and Social resources in stress resistence. *Journal of Personality and Social Psychology*, 45(4), 839-850.

McBrayer, R. H., & Chibbaro, J. S. (2013). Integrating Sand Tray and Solution Focused Brief Counseling as a Model for Working with Middle School Students. *Georgia School Counselors Association Journal*, 19(1), 124-132.

Pakrosinis, R., & Cepukiene, V. (2013). The outcome of solution-focused brief therapy among foster care adolescents: The changes of behavior and perceived somatic and cognitive difficulties. *Children and youth services review*, 33, 791-797.

Paul, O. (2004). *Social Adjustment of Kenyan Orphaned Grandchildren, Perceived Care giving Stresses and Discipline Strategies used by their Fostering Grandmothers*. Psychology Institute Faculty of Education Göteborgs University,

Sverige Maseno.

- Quick, E. K. (2013). *Solution Focused Anxiety Management and Individual Therapy*. San Diego: Kaiser Permanente.
- Reddy, P. D., Thirumoorthy, A., Vijayalakshmi, P., & Hamza, M. A. (2015). Effectiveness of solute focused brief therapy for an adolescent girl with moderate depression. *Indian Journal Psychological Medicine*, 37(1), 87-89.
- Rice, P. (2001). *Human development*. Englewood cliffs, NJ: Prentic-Hall.
- Saffarpoor, S., Farah Bakhsh, K., Shafi abadi, A., & Pashasharifi, H. (2011). The effectiveness of solution-focused brief therapy on increasing social adjustment of female students residing in Tehran University dormitories. *International Journal of Psychology and Counseling*, 3(2), 24-28.
- Sinha, A. P., & Singh. R. P. (1997). *Adjustment Inventory for School Students (AISS)*. National Psychological Co-operation, Kacheri Ghat, Agra.
- Spilsbury, G. (2012). Solution-focused brief therapy for depression and alcohol dependence: A case study. *Clinical Case Studies*, 11(4), 263-275.
- Sundman, P. (1997). Solution-Focused ideas in social work. *Journal of Family Therapy*, 19, 159-172.
- Wallerstedt, C., & Higgins, P. G. (2000). Solution focused therapy Is it useful nurses in the work place? *AWHONN Lifelines*, 4(1), 46-47.